

EDINOST
 Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob torekih, četrtekih
 in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri večer. — Obojno izdanje stane:
 za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50
 za pol leta . . . 5.— . . . 9.—
 za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—
 Naredbine je plačevati naprej na naročbo
 brez prilazne naročnice se uprava ne
 ozira.
 Posamične številke se dobivajo v pro-
 dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.,
 izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifi v petiti; za
 naslove z debelimi črkami se plačuje
 prostor, kolikor obsega navednih vrstic.
 Poslana, osmrtice in javne zahvale, do-
 mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
 ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora
 biti frankovano, ker nefrankovana se ne
 sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
 jema uredništvo ulice Molino pic-
 colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
 je plačevati loco Trst. Odprte reklama-
 cije se proste poštnine.

Glasilce slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Vseslovenski in istrsko-hrvatski shod v Ljubljani.

Dne 14. septembra 1897.

Zbrane stotine zaupnikov naroda slovenskega
 in hrvatskega je pozdravil dr. Sušteršič pri-
 srčnimi besedami, pojasnil namen in pomen tega
 shoda. Zaključuje je predlagal, da se gosp. drž.
 poslanec dr. Anton Gregorčič vsklikom izvoli
 predsednikom shodu. Ta predlog je bil vsprejet
 soglasno in ob burnem odobravanju.

Dr. Gregorčič je takoj prevzel predsed-
 ništvo in se je po njegovem predlogu prezidij kon-
 stituiral tako, kakor smo že javili v zadnjem izdanju.

Prvi se je oglašil za besedo glavar dežele
 Kranjske, g. Oton Detela, da v imenu vse po-
 krajine prisrčno pozdravi zbrane može.

Njemu je sledil župan ljubljanski, gosp. Ivan
 Hribar, ki je v zvišenih besedah pozdravil go-
 ste, došle od vseh pokrajin

— — — — — kjer Drava doróče,
 Kjer Sava valove bistre vali,
 Kjer Kolpa šumi in kjer jadrna Soča
 K jadranskemu morju peneča hiti.

A vse je prevela skupaj skrb za blagor naroda.
 Govornik je omenjal potem zdivjanosti, ki se je
 polastila nemških mas in tudi nje voditeljev. Ti
 voditelji so nečuvno predrznostjo jeli propovedu-
 vati načelo o gospodujočih narodih na jedni in
 službujočih na drugi strani. Protestovati treba proti
 temu nanku in opomniti vlado, kaj je dolžna na-
 rodu hrvatsko-slovenskemu. Mi moramo zahtevati
 od države, da nas pozna. Vlada je slabotna na-
 sproti obstrukciji, toda, ako je slabotna ona, mo-
 ramo biti močni mi. To dobro je rodila obstrukcija,
 da smo se našli bratje jedne matere.
 Današnje zborovanje naj povzdigne našo samoza-
 vest in ponos naroda našega. Slovani smo
 nepremagljivi, ako le hočemo.

Ta divni govor župana ljubljanskega je bil
 burno odobravan od vse skupščine in je bil tako
 rekoč intonacija vsem nadaljnjim razpravam.

PODLISTEK

Lari-Fari.

Spisal: S r a k o p e r.

„Jaz sem pa slišala“, je medrovala Bitnikova
 Reza s povzdignjenim glasom, tako, da so vse pre-
 nehale z delom, „da je imel v mestu jedno, pra-
 vijo, da je gospodska. Seveda, lep fant, pa go-
 voriti zna tudi lepo, pa učen je, v črni šoli je bil,
 „makuro“ ima... vsa mestna dekleta in gospodi-
 čine so neki norele za njim, no, on si je pa samo
 jedno isbral, to je še pošteno.“

„Potem pa že ne bode nič s kuharico, Re-
 zika“, se je pošalilo Žagarčkovo dekletu, „e, e, glej,
 da dobiš tudi ti kakega fanta, stara si že dovolj.“

„Kaj meniš, da je brez njega?“ utaknila se
 je Bitnikova Reza, „kaj nisi videla, kako se je o-
 zirala v nedeljo po Lukeževem Korličku? Kaj pak,
 on pa po njej. Hej, stara Bitnička ima bistre oči!“

„Molčite, molčite, babnice, ne veste drugega,
 nego opravljati ljudi!“ zahudovala se je zarudela
 Rezika. „Glejte, glejte, Micika gre“, je začela zo-
 pet Koplanova Jera, „e, ta Micika, ta gleda za
 Ivanom...“ Izpregovorivši se je nasmejala skrivno-
 stno.

Micika, ki je ravno čula zadnje besede, je
 zaklicala: „Hoj, hoj, jesti! — Vi, Jera, imate pa
 tudi povsod jezik, kjer bi ga ne bilo potreba. Sami

Posl. Barwinski je zatržil najprej v slo-
 venskem in potem v ruskem jeziku, da sti ga
 bratska ljubezen in ideja slovanske vzajemnosti
 privela na ta shod. Vsklikom: Dal Bog, da bi
 Slovenci in Hrvatje skoro prišli do svojih pravic!
 je zaključil svoj prisrčni govor.

Pozdrav Čeha dra. Stranskega je bil
 prevažna politična enunciacija že zato, ker je po-
 vdarjal posebno, da ga je poslala semkaj parla-
 mentarna komisija čeških poslancev. In potem je
 vskliknil doslovno: „Sprejmite v tem slovesnem
 trenutku iz mojih ust zagotovljenje prisrčne in
 nevzrušljive solidarnosti, skupnosti in prave slovan-
 ske vzajemnosti! Ta vzajemnost ima le jedno pod-
 lago, jeden motiv: slovansko ljubezen. Na tem shodu naj se ustanovi slovanska liga proti
 nemški „gemeinbürgschaft!“ Govornik je citiral iz
 članka v „Slov. gospodarju“ nastopne besede:
 „Vi vsi ste jedna velika družina, tistega rodu, ti-
 ste krvi, med seboj bratje in sestre, imajoči jeden
 dom, bivajoči pod jedno streho, pod katero ste
 gospodarji vi in nikdo drugi.“ Potem se je govornik
 hvaležno spominjal čeških in slovenskih du-
 hovnikov kakor buditeljev naroda in je završil
 proroškimi besedami Prešernovimi: „Vremena Kranj-
 cem bodo se zjasnila.“ Na zdar, živio!

Že ko se je dvignil dr. Stransky, mu je ob-
 činstvo priredilo burno par minut trajajočo ovacijo;
 navdušenje je naraščalo med govorom in je prišlo
 do vrhunca ob zaključku.

V imenu Hrvatov je pozdravil zborovalce
 baron Rukavina, naglašuje, da mu je bilo
 dolge čakati na tak dan, kakoršen je današnji.
 Govornik je želel svobodnega zjedinenja Hrvatov
 in Slovencev, tako, da ne bo treba, da bi se Slo-
 venci pohrvatili ali pa Hrvatje poslovenili. Ob
 viharjem ploskanju se je govornik spominjal ne-
 pozabnega Slomškega, katerega ideje nas jedino
 morejo dovesti do ukupnega cilja. To je bil govor
 srčnega pobratimstva med Hrvati in Slovenci in
 to pobratimstvo je dne 14. t. m. sankcionirala

nase glejte: jaz bi vam imela mnogo povedati...
 pa vam se tako in tako ne pride do živega!“

Molče so zmetale žene motike iz rok ter po-
 sedle in polegile pod hrastom okoli pletenice, ki
 so jo bili priveznili mati Hrastnikova in na njo
 postavili skledo prežgane juhe. Molče so povzvale
 kosilo. Z vidnim čudenjem povpraševala je Hrast-
 nikova mati to in ono, a dobivala le kratke od-
 govore. Ženske so zopet molče odšle na delo —
 tudi Micika — samo Bitnikova Reza je ostala pod
 hrastom. Pogovarjala se je z materjo.

Brez upa, da bi kedaj iz roke svojega sina
 prejela sveto hostijo, odšla je popoldne Hrastni-
 kova mati s polja.

II.

Prijetno je bit' na doželci,
 Kjer hišca na samem stoji.
 Narodna pesem.

Vabeče so se smehljale bele stene vrhu pri-
 jaznega grička stoječe hiše izza zelenja trtinah
 mladik in drugih mladih dreves trudnemu potniku
 na prašni cesti, ki drži iz trga na Dolenjskem v
 Ljubljano. Pozna se, da ne stoji še dve desetletji
 ta lepi dom čegar gospodar je bil ob času, ko se
 vrši naša povest, v ljudskem jeziku gospod z Vrha.

Kupil si je bil posestvo ob železnici in tisto
 leto, predno je stopil v zaslužni pokoj, podrl stara
 prejšnja poslopja in si postavil prijazen dvorec.

Pred nekaj dnevi se je bil naselil stalno go-

odlična družba mož slovenskih in zaupnikov na-
 roda. In mi dostavljamo še enkrat na tem mestu:
 Le v tem znamenju, le v znamenju jedinstva z
 bratskim narodom hrvatskim, nam je iskati jam-
 stva za dosego cilja in zmage.

Veličasten, impozanten, neopisen je bil utis
 onega trenutka, ko je izjavil moravski Čeh dr.
 Stojan, da nam prinaša pozdrave od grobov na-
 ših blagovestnikov Cirila in Metoda na Velehradu,
 in je zaprosil blagoslova teh dveh svetnikov da-
 našnjemu shodu.

To je zadelo v srce. Pred dušno oko nam je
 stopila tužna zgodovina naša, ki nam pripoveduje
 kako je sovražnik slovanstva proganjal sveta brata
 in potem v vsej dolgi dobi ves naš slovanski rod.
 Teda grom, ki je po tem kratkem govoru pretre-
 sal dvorano več minut, nam je govoril tolažilno,
 da vstajamo zopet in da vendar ni zamrlo seme,
 ki sta je sadila v slovenska srca sveta brata Ciril
 in Metod.

Zadnji pozdravni govor je bil oni gospoda
 Vukovića, ki je v prisrčnih besedah zatrjal
 solidarnost dalmatinskih Hrvatov se Slovenci.

Potem se je pričelo meritorno razpravljanje
 toček dnevnega reda. (Pride še.)

Resolucije,

vsprejete na vseslovenskem shodu v Ljubljani
 dne 14. septembra 1897.

(Dalje.)

Goriške razmere.

Vseslovenski in istrsko-hrvatski shod v Lju-
 bljani priznava:

da se Slovincem na Goriškem, osobito v mestu
 in okraju Goriškem, kratijo v državnih temeljnih
 zakonih zajamčene državljanske pravice; da se v
 nasprotju z naravnim pravom ter z državnimi in
 deželnimi zakoni Slovenci na Goriškem siloma ovi-
 rajo v svojem kulturnem razvoju; da vlada pre-
 zira dosledno in čedalje očitneje slovensko narod-

spod z Vrha — ako so kmetje z njim govorili,
 rekali so mu gospod notar, dasi je bil v istini le
 svetovalec — a ne sam: se seboj je privel hčerko,
 šestnajstletno Hermino, in sina starejša od nje,
 Konrada in Egona.

Dasi v septembru, pripekalo je oni dan solnce
 tako močno, da je prišla Hrastnikova mati vaa
 premočena od potu iz Kračice — tako se zove po-
 lje, kjer so kopali krompir — domov.

V uti na Vrhu pa so sedeli tedaj gospod se
 svojimi otroci, nam že znani Ivan, baš došli
 France Lovca in nekaj dijakov iz bližnje okolice.
 Hermina je servirala kavo na mizo, — v veselih
 pomenkih, prijetnih, duhovitih in o — ukovitih
 dovtipih hitel je čas.

„Jutri začnete“, je povzel gospod z Vrha o-
 brnivši se k Lovcu, „upam, da dosežete zaželjeni
 vapeh z njima.“

„Prosim, kadar vam drago, trudil se bodem“
 poklonil se je lahko France Lovca.

Gospod z Vrha se je poslovil na to. želeči
 družbi še mnogo zabave, družba pa je voščila
 njemu sladkega popoldanskega spanja.

Tudi Hermina je prisedla, naslonila svoje ko-
 stanjevo glavo na papanov naslanjač Ivanu na-
 proti — seveda sta se mnogokrat ujela z očmi,
 kar paznemu Francetu Lovcu gotovo ni ostalo skrito.
 (Pride še.)

nost na Goriškem, ki šteje v mestu nad eno tretjino, na deželi pa dve tretjini prebivalstva; da je vladno postopanje nasproti goriškim Slovencem rodilo v njih prepričanje, da jih vlada smatra za pleme manjše vrednosti in veljave; protestuje najodločneje proti tem odnošajem na Goriškem, ki so zakrivili, da je v tamošnjem slovenskem ljudstvu izginila vera v temeljno načelo naše države;

zahteva: naj visoka c. kr. vlada uvede na Goriškem zakonite razmere v vsakem oziru; naj omogoči goriškim Slovencem uživanje državljskih pravic in tak kulturni razvoj, kakor zahteva naravno pravo ter ga jamčijo obstoječi zakoni; naj tirja od sebi podrejenih uradov in uradnih oseb strogo in dosledno, da postopajo popolno nepristransko, uljudno in zakonito tudi nasproti slovenskemu prebivalstvu na Goriškem v smislu svoje uradniške prisege; ter

pričakuje: da bo visoka ces. kr. vlada zahtevala enako postopanje, kakor od svojih uradnikov nasproti slovenskemu prebivalstvu na Goriškem, tudi od mestnega urada v Gorici in njegovih organov ter od kupčijske in obrtniške zbornice goriške, in to tem bolj, ker gospodujoča, Slovencem sovražna stranka v Gorici in sploh na Goriškem se vzdržuje edino le z vladino pomočjo.

Koroške razmere.

I. Deželna vlada:

Osrednja vlada se pozivlja, da premeni upravni sistem na ces. kr. deželni vladi na Koroškem in skrbi za to, da bode deželni predsednik brez ozira na to ali ono politično stranko pravičen obema narodoma, ki prebivata na Koroškem, in z jednako ljubeznijo skrbel za duševno in gmotno blagostanje nemškega in slovenskega ljudstva v deželi.

II. Slovenščina in c. kr. uradi na Koroškem.

Vlada naj se ozira na dejanske potrebe Koroških Slovencev in naj nastavlja na vseh državnih uradih v slovenskem in mešovitem ozemlju take uradnike, ki so poleg druge službene sposobnosti popolnoma veščici slovenskemu jeziku; podložnim uradnikom naj pokaže, da je resne volje strogo izvajati jezikovno ravnopravnost.

III. Slovenščina na prometnih uradih na Koroškem.

Slovenski jezik ne uživa na prometnih državnih uradih slovenske Koroške pokrajine pravic, ki se mu zagotovljene po ustavi; nujno potrebno je, da pride najvišja prometna uprava tem nedostatkom v okom ter jih odpravi kratkomalo.

IV. Šolske stvari.

Dosedanja jezikovna uredba ljudskih šol po slovenskih pokrajinah Koroške dežele je krivična, kvarljiva in nezakonita. Pouk slovenskih otrok na podlagi tujega jezika zavira pravo in dobro vzgojo slovenske mladine, zabranjuje duševno izomiko in gmotni napredek, ob enem narodni obstanek Koroških Slovencev.

Vseslovenski in istrsko-hrvatski shod zahteva, da najvišja šolska uprava postavi tudi ljudske šole na slovenskem Koroškem na edino pravo pedagoško-didaktično podlago materinega jezika, kakor to zahtevajo državno-osnovni in šolski zakoni; na vseh šolah, namenjenih Koroškim Slovencem, naj bode učni jezik slovenski. Zato shod tudi zahteva, da se umaknejo temu načelu nasproti učni načrti za ljudske šole, ki jih je proglasil c. kr. Koroški deželni šolski svet z odlokoma od dne 26. sept. 1890. št. 1623 in od dne 9. nov. 1891. št. 3178 ter smatra vsako drugačno uredbo malih šol kakor nezakonito.

Nadalje zahteva shod, naj visoka deželna šolska oblast iz pedagoško-didaktičnih ozirov skrbi tudi za slovenske manjšine na Koroškem tako, da se povsod, kjer se nahaja zakonito število slovenskih otrok, osnujejo javne ljudske šole slovenskim učnim jezikom. Če pa število slovenskih otrok ne dosega zakonitega števila za ustanovitev slovenske šole in jih je najmanj deset, naj se otroci v skupni šoli ločijo po materinem jeziku v skupine ali oddelke. Samo ob sebi se smeva, da ima dotični učitelj več biti obema učnima jezikoma.

Po tem načelu in vodilu naj se uredi tudi pouk v tistih nadaljevalnih in strokovnih šolah, katere obiskujejo slovenski mladeniči.

Ob enem pa zahteva shod, da naj se Celovško učiteljske preosnuje tako, da se bodo na tem zavodu vzgojevali učitelji, ki bodo zmožni poučevati slovensko mladino. Učitelj, ki ni dokazal o

maturi in na izpitu učiteljske zmožnosti, da je več slovenskemu jeziku v govoru in pismu, ne sme se namestiti na šoli, katero obiskujejo slovenski otroci.

Ako bi se na pripravnici v Celovcu ne oglašilo zadostno število slovenskih pripravnikov, naj se razpišejo letne podpore istim pripravnikom na učiteljskih v Ljubljani, v Mariboru, v Kopru, ki se zavežejo, da hočejo vsaj 6 let delovati na Koroškem. Tako bi dobili v teku nekaterih let zadostno število takih učiteljev, ki bodo zmožni slovensčine v govoru in pismu.

V. Volilni red za deželni in državni zbor.

Volilne razmere na Koroškem za deželni in državni zbor so Slovencem neugodne in krivične. Visoka c. kr. vlada naj skrbi, da se dosedanji volilni red v obeh ozirih preuredi in sicer za državni zbor po predlogu, ki so ga nasvetovali slovenski poslanci dne 24. maja t. l. v 17. seji v ravno molenem zasedanju državnega zbora.

(Zvršetak pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 16. septembra 1897.

Vseslovenski shod. Dobro znamenja! Nam nasprotno nemško in italijansko novinstvo pri naša veliko razsežnejša poročila o našem shodu, nego smo se nadejali. Dobro znamenje je to naraščajočega ugleda. In naj nam nasprotujejo kolikor hočejo, naj nas napadajo, kolikor hočejo, in naj nas denuncirajo, kolikor hočejo: v dejstvu, da se morajo baviti z nami — in to vedno bolj in bolj — je obsežno priznanje, da smo in da računajo z nami. To pa znači velikansko moralno zmago.

Povedali smo že, da tudi „Mattino“ in „Piccolo“ se nista mogla odtegniti sili tega dejstva. Včeraj sta poročala obširno o našem shodu. Potem sta sledila komentarja, sinoči v „Seri“ (v večernem izdanju „Mattina“) in danes v „Piccolo“.

Prostor nam ne dopušča, da bi danes že odgovarjali obema. Prva pridi na vrsto „Sera“, ker ta list govori, kakor mislijo imenitni krogi v Trstu. Po tej lastnosti njeni treba priznati „Seri“ prednost. Ta list si je stvar priredil prav komodno. Uverja namreč, da shodu v Ljubljani ne treba pripisovati pomena. Kričali da smo le zato, ker so par dni popred Nemci kričali gori v Tešinu. Tikoma pred otvoritvijo držav. zbora da so hoteli jugoslovanski poslanci še enkrat uveriti svoje volilce, da se zavedajo svoje velike naloge; osvežiti so le hoteli v spominu bolj ali manj splošno čutjene aspiracije, ki so podlaga delovanju slovenskih poslancev v državnem zboru, v deželnih zborih in javnih upravah. V Ljubljani da so kričali, ker vedo, da jutri ne bodo smeli kričati, ampak nižati bodo morali svoj glas ter pokoriti se ukazom močnejših.

Tako govori vladno glasilo o ljubljanskem shodu, o shodu, na katerem je bilo zbrano razumnštvo iz vseh slovenskih pokrajin, na katerem so bila častno zastopana tri druga slovanska plemena: hrvatsko, češko in malorusko. Tako piše vladno glasilo o zastopnikih naroda, kakor da so kričavi otročaji, ki se pojajo kričaje po ulici, dokler se ne pokaže — šiba očetova. Tako piše „Sera“ o zastopnikih treh slovanskih plemen in to v trenotku, ko se pogaja vlada z istimi zastopniki za ukupno delo: za rešitev parlamentarne institucije v Avstriji, v obrambo državne avtoritote pred divjo, veleizdajsko agitacijo, in za omogočenje, da se dovrše razni državni posli, katerih ni možno odlagati. Vlada zahteva pomoči in podpore od Slovanov avstrijskih, a vladno ali poluvladno glasilo bije norce iz zastopnikov istih Slovanov, ko se posvetujejo, pod katerimi pogoji naj se dovoli vladi zahtevana pomoč? Mi ne vemo sicer, kakove so zveze med uredništvom „Mattinova“ in Dunajem, ali ako je res, da je ta list se svojo sinočno enunciacijo res izjavil to, kar čutijo in računajo gori, potem jim bodi povedano, da bi imeli hude račune z narodom hrvatsko-slovenski poslanci, ako bi po 23. t. m. hoteli ukloniti svoj tilnik v isti jarn neznošnih odnošajev, katerega so prokleli dne 14. t. m. Naši poslanci ne store tega; preslovesne so bile njih izjave na ljubljanskem shodu. In mi smo uverjeni, da se temeljito izjalovi vsa ta špekulacija na mehko naših zastopnikov. Naši poslanci morajo ostati močje, če ne v večini, pa v opoziciji. Gosp. posl. Šusteršič je ob frenetičnem vsklikanju in ploskanju izgovoril besede: opozicija.

Zložnim se jim ni treba bati kruha opozicije, zlasti ne nasproti taki večini, v kateri bi sedeli kakor stebri — Italijani. Že logika stvari in ukoreninjenih čustvovanj sama mora dovesti tako razmerje ad absurdum, tudi če bi bila slovanska opozicija le pasivna. Hladni do dna duše pričakujemo torej šibe očetove, o kateri nam toli ljubeznjivo namiguje „Mattinovo“ večerno izdanje.

Še nekaj. Tržaški oficijozus je pa morda zato toli iritiran, ker so mu sporočili iz Ljubljane, da so na shodu ljuto napadali grofa Badaeija in namestnika vit. Rinaldinija. Mi pa konstatujemo goli resnici na ljubo, da se ime njeg. ekselence, g. namestnika, ni izustilo niti enkrat in od nikogar! Ne izjavljamo tega morda iz bojazni, ali z namenom, da bi kaj olepševali, ampak le zato, da bi na desni in levi hoteli vendar enkrat uvideti zaresnost in vzvišenost naših borb, ki ne veljajo osebam, ampak zistemu! Mi se poznamo mascevanja nad osebami, mi vidimo pred seboj le stvari — zistost, ki katerem trpimo. Ako pa zistem, ko se bode jel rušiti, potegne za seboj tudi kako osebo, na tem gotovo ne bomo krivi mi! Toda stvar se mora vršiti naravno, logično in kronološko. Strmoglavljanjem oseb ne bi nam bilo pomagano, ako bi ostal zistem. Zistem mora pasti najprej in potem naj nastopijo osebe, ki bodo imele resno voljo, urejati svoje postopanje v smislu nove dobe. Tako: clara pacta!

Breztaktnost in infamija. Cesar Viljelm je te dni gost našega cesarja povodom velikih vojaskih vaj pri Totisu na Ogerskem. To ni nič posebnega. Poseben pa je drzen način, kakor hočejo nemški listi izkoristiti ta dogodek za svoje strankarske namene. Okolnost, da je cesar Viljelm ravno sedaj prišel k nam v pohode, in da ni prišel na avstrijska, ampak na ogerska tla, to okolnost hote uporabiti nemški listi, in uveriti svet, da se je to zgodilo posebnim namenom. V namen namreč, da nemški cesar demonstruje proti sedanjim, baje Nemcem sovražnim politikim v Avstriji. Seveda je jasno vsakomur, ako ima le trohico zdravih možganov v glavi, da je nemški cesar došel ravno sedaj v pohode, ker ga je sedaj povabil naš cesar; in da je došel na Ogersko le zato, ker se slučajno ravno na Ogerskem vrše velike vaje. To je jasno kakor beli dan. Toda brezvestnežem v nemškem taboru ni uari, če je tudi stvar še tako naravna in jasna, oni jo zavijajo vendar za svoje umazane namene.

V tem slučaju zagrešajo skrajno breztaktnost na račun gosta in infamijo ozirom na dolžno spoštovanje do lastnega vladarja. Breztaktno je to, ako te poule duše podtikajo visokemu gostu najskrajnejo brezobzirnost nasproti dolžnostim, katerih nikdar ne sme prezirati gost; ako mu podtikajo, da je hotel demonstrirati radi stvari, v katere posezati niti ne sme, ni kakor gost, še manje pa kakor vladar taje države.

Naši domači brezobrazneži, pa nikakor niso osamljeni v tej breztaktnosti in infamiji, ampak pridnih pomagačev imajo v izvestih vnanjih nemških listih. J eden istih se je povspel celo do trditve, da je prihod cesarja Viljelma na Ogersko v moralno podporo trozvezi naklonjenih življenj proti klerikalni večini v Avstriji, sovražni trozvezi. Ni malo ne bi se čudili — tako pravi dotični list —, ako bi takoj po sedanjem sestanku obeh monarhov moral odstopiti minister za vnanje stvari, grof Goluhowski, in bi na njegovo mesto prišel kak — Madjar. In potem dostavlja še doslovno: vsakako je ta sljajni vsprejem demonstracija proti slovanstvu — Ali imajo še kako drugo željo, gospoda?! Torej cesar Viljelm je prišel le strmoglavljat avstrijske ministre in klerikalne večine ter demonstrirati proti slovanstvu! Ptuj vladar da bi zlorabljal ponujeno mu gostoljubnost v demonstraciji proti večini prebivalstva žnjim zvezane države?! Take namene podtikajo cesarju Viljelm! To početje nemških srditežev kaže, da so v svoji zbesnelosti zgubili ves zmisel za potrebno obzirnost, ki bi jo bili dolžni toliko cesarju pogoščencu, kolikor tudi cesarju gostitelju, o katerem vzbujajo se svojim nečuvenim postopanjem domnevanje, kakor da je sam in namenoma dal priliko za demonstracije, ki bi morale ogorčati — ako bi bile resnične — večino njega lastnih podanikov. To pa ni več breztaktnost; to drzno izkoriščanje pohoda nemškega cesarja znači najostudnejšo infamijo nasproti našem modremu in vse svoje podanike jednako ljubečemu vladarju.

Tu imamo torej vzgled, kako je še pred malo leti vsemožna nemško-liberalna stranka telebnila iz višav v one nižave, kjer morejo dihati jedino le katilinarične politiške existence, oni „Bravi“, katerih nož ne prizanaša ni prestolom, ni kronanim glavam, ni avtoriteti, ni javni morali, ker mogo živeti jedino le še v — anarhiji. Tako padajo stranke, ki so bile zgradile svoj sijaj na nemoralii! Kaj je storiti, da se zaustavi posej tem politiškim banditom, ki preže na svoj plen za ograjo fanatizma, narodnega proganjanja in uničevanja gospodarskih existencij med nižim ljudstvom? Kaj storiti? Jedno in jedino je orožje, katerim se more priti do živega tem politiškim in socijalnim Caseriojem in Angiolittijem: kar je poštenega, kar je čutečega po — človeški, združiti se v trdno falango pod zastavo, na kateri bode blestel napis: pravica in ljubezen med narodi!!

Različne vesti.

Pozor slovenski stariši! Jutri dne 17. t. m. se bode vršilo vpisovanje naše družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu. V soboto ob 8. uri zjutraj bode sv. maša v cerkvi pri sv. Jakobu. Redno poučevanje se prične v ponedeljek. Stariši, ne zamudite prilike in sterite vsi svojo dolžnost do svojih otrok!

Vseslovenski shod. Danes je podati tu še nekoliko podrobnosti. Po predlogu predsednika dra. Gregorčiča se je odposlala nastopna brzojavka njegovemu Veličanstvu cesarju:

„Na vseslovenskem in istrsko-hrvatskem shodu v Ljubljani zbrani zastopniki slovenskega in hrvaškega naroda polagajo pred stopnjice Najvišega prestola izraze svoje neomajljive udanosti in zvestobe do posvečene osebe Vašega Veličanstva in prejasne vladajoče rodbine.“

Na komersu v sokolovi telovadnici so govorili tudi dekan Kompare, prof. Spinčič, dr. Rybář in — častitljivi starček, prošt Serajnik. Navdušenje je bilo splošno, Spinčiča so nosili po dvorani.

Na shod je došlo mnogo telegramov, tudi iz Trsta in okolice. Pozdravov je bilo iz vseh slovenskih pokrajin in od odličnih oseb. Med Tržačani so se najbolj izkazali z brzojavnimi pozdravi naši vrli Svetoivanci.

Iz govorov na banketu bi radi tu zabeležili dva vsklika iz ust občespoštovanih mož. Go pod posl. Gregor Einspieler je vskliknil: Ako sloge ni, ne bo Slovenije! Gosp. prošt Serajnik pa je rekel: „Z obema nogama sem že skoraj v grobu, a prihitel sem v belo Ljubljano, da se radujem na napredku Slovencev. Ljubimo svojo mater in slovenski jezik, ki je najlepši na svetu!“

Grof Badeni se pogaja — z Italijani. Tako zatrja vsaj zopet danes „Il Piccolo“. Včeraj da so imeli važno in dolgo konferenco z g. ministerskim predsednikom. V prvi vrsti da je bil sicer govor o trentinskem vprašanju, vendar so italijanski poslanci porabili priliko, da povedo gospodu grafu, česa zahtevajo. In gospod graf je tudi porabil to priliko za poizvedovanje, kaj prav za prav namezuje velemožni italijanski klub v bodočem zasedanju drž. zbora. „Piccolo“ ne ve sicer nič natančnega, ker se poslanci kažejo strašno rezervirane; le toliko je izvele, da se ni sklenilo nič pozitivnega. Ali: stolz lieb ich den Spanier. Ako je graf Badeni zapet, pa tudi Italijani niso iz mehkega testa. In tako zatrjuje „Piccolo“, da tudi Italijani niso dali nikakih obveznih obljub in „kokolo“ Rizzi da je ponosno obrnil hrbet dunajski prestolnici.

Potrpite, da pridemo do ssepe, kajti to so sami epohalni dogodki in bi sodili prav za prav med najvažnejše politiške vesti.

Mi bi se tudi ne bili zgrešili proti dolžnemu respektu do velemožnega italijanskega kluba, da nas niso zbegali zlobni jeziki, trdčei, da je vse skupaj le komedija, proračunjena za lahkoverno italijansko javnost, ki je začela nekam čudno omahovati in jej silno treba — peska v oči.

Ti zlobni jeziki menijo, da na vsej historiji je le to res, da so bili na Dunaju, da pa so prav iz lastne inicijative vzeli v roko — beraško palico po navodilu starih, izkušnih instruktorjev.

Ker torej ne vemo, kje je prav za prav meja med resnico in komedijo, med neslanim renomiranjem in resno politiko, postavili smo tale spisič na tole mesto, v pisano družbo. Kakor hitro pa nam pride zanesljiva vest, da so Italijani postavili

svoja pleča pod podlago, na kateri hoče stati graf Badeni, potem hočemo tudi hitro popraviti svojo zmoto in prestaviti italijanske poslance na odlično politiško mesto, v galerijo — čudnih „državo vzdržujočih strank“. In res pravijo tudi taki ljudje, ki niso ravno na glavo padli, da pri nas je mogoče — vse!

Čestite čitatelje moramo prositi oprostjenja. Na dolga smo se z dvema poročili o sodnih razpravah. Ali važni dogodki današnjih dni, sosebno pa vseslovenski shod, nam niso dopuščali, da bi spornili dano obljubo. Prosimo potrpljenja.

Za žensko podružnico sv. Cirila in Metoda v Rojani. Nabral je ob finalu Barkovljanske slavnosti, narodni Barkovljanski veteran 14 kron.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi na veliki koncert z bazarjem, katerega priredi v nedeljo, dne 19. septembra 1897. na društvenem vitu pri sv. Ivanu s sodelovanjem vojaške godbe, pevskih društev „Adrija“ iz Barkovelj in „Zarja“ iz Rojana. Vspored: 1. Schneider: „Kviško zastava!“ koračnica, godba. 2. M. Brajša: „Istarskim Sokolom“, možki zbor. 3. Suppe: Overture k operi „Kakadu“, godba. 4. Dr. Ipavic: „Pozdrav Gorenjski“, mešan zbor. 5. Donizetti: Cavatina „Maria“ di Rudeuz, godba. 6. A. Nedved: „Prošnja“, četverspev. 7. Kalensky: „Chantant“, valček, godba. 8. Smetana: Sekset iz opere „Prodana nevesta“, godba. 9. H. Volarič: „Divja rožica“, dvoglasni ženski zbor spremljevanjem glasovirja. 10. Valverde: Divertissement in opere „La gran via“, godba. 11. J. Aljaž: „Triglav“, možki zbor. 12. Wodražka: Iz „Nach in Fern“, potpouri, godba. 13. J. Laharnar: „Ženin kos“, mešan zbor. 14. Friedrich: „Charlotte“, mazurka, godba. Blagajna in „bazar“ odprejo se že ob 3. uri popoldne. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Ustopnina 30 nč. za osebo. Na obilno udeležbo vabi uljudno odbor. Gledé na blagi namen koncerta se z hvaležnostjo sprejemajo preplačila.

Program ukupni veselici, ki jo priredi na Proseku društva „Hajdrih“, „Danica“ in „Pevsko in bralno društvo na Opčinah“: 1. Jenko: „Naprej“, godba. 2. J. Sattner: „Rožici“ mešani zbor, poje društvo „Hajdrih“. 3. Flossmann: „Naše gospice“, polka fr., godba. 4. Aljaž: „Triglav“, možki zbor, poje pevsko in bralno društvo. 5. Zajc pl.: „U boj“, zbor iz opere „Zrinski“, godba. 6. S. Gregorčič: „Domovini“, deklamacija, deklamuje gospica Karževa. 7. F. Majcen: „Lepi cvet“, valček, godba. 8. A. A. Leban: „Slovenska deklica“, mešani zbor, poje društvo „Danica“. 9. F. Majcen: „Slovenec sem“, potpouri, godba. 10. „Krojač in čevljar“ šaljivi prizor. 11. F. Majcen: „Spomladne rožice“, valček, godba. 12. F. S. Vilhar: „Guslam“, možki zbor se spremljevanjem godbe, poje društvo „Hajdrih“. 13. J. Ipavec: „Domovini“ sekstet, godba. 14. J. Laharnar: „Ženin kos“, šaljivi mešani zbor, poje društvo „Danica“. 15. F. Majcen: „Pozdrav“, godba. 16. J. Ferluga: „Za Avstrijo“, možki zbor se spremljevanjem godbe, poje „pevsko in bralno društvo“. 17. F. Majcen: Solace jarko, polka, godba. 18. F. S. Vilhar: „Slovenec i Hrvat“ možki zbor, poje skupno vsa tri društva. 19. J. M. Knoblich: „Sokolska koračnica“, godba. 20. Ples. V slučaju slabega vremena se veselica odloži na nedoločén čas. Na obilno udeležbo vabi uljudno skupni odbor.

Veselica na dveh krajih istega dne. Meni se prav zdí, da se je že prosilo, naj bi se razna društva ozirala na to, kdaj napravil to ali ono društvo veselico, da bi se občinstvo ne cepilo na dve ali več strani. To napako smo opazili osobito v naših narodnih društvih v Trstu in v okolici. Tako n. pr. je imelo „Slovensko pevsko društvo“ izlet v Vipavo istega dne kakor pevsko društvo „Kolo“ svojo veselico na vrtu pri sv. Jakobu.

V nedeljo sta bili zopet naznanjeni dve veselici na Opčinah in na Kontovelju. Dne 19. t. m. ima ženska podružnica svojo veselico in ta veselica se je naznanila že dolgo, dolgo prej, a sedaj so odnesli veselici, ki sta se imeli vršiti v nedeljo na Opčinah in na Kontovelju, tudi na nedeljo 19. t. m.

Prosimo lepo v imenu svete naše stvari, naj se privreditelji v prihodnje ozirajo na to, da ne bo dveh veselic istega dne.

Dostavek uredništva. Letos je pač bilo mnogo vzrokov, da so prišle veselice vse na jeden kup. V prvo so bili letos politiški dogodki na potu in v drugo pa tudi vreme spomladi ni bilo

ugodno za veselice. Društev pa je veliko, a vsake hoče dokazati, da živi in da dela. Posledica temu je bila, da so se veselice kopičile jedna na drugo. Sedaj pa morajo hiteti društva se svojimi veselici pod milim nebom, ker se je nenavadno hitro jelo oglašati neljub jesensko vreme. To pjasnilo smo podali na prošnjo od prizadetih strani, kjer obžalujejo sami, da se bode veselica na Proseku križala z ono ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Za bazar ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu so darovali nadalje: Ga. Natalija Truden 2 zavitka biskotov. Gospod Dolinar 6 skledic za kavo, tintnik in pripravo za smotke ter knjigo: „Materin blagoslov“; gospa Marija Škrijar eno vazo in blazinico za šivanje; Gospod Hinko Šonc krasno vazo s cvetkami, gospod Trobec tri pakete svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda; Gospod Krže 6 vaz za kavo in sladkor, dve posodiči za žveplenke in 19 lepih igrač. Gospa Metlikovič še dve ruti; g. Stržinar pripravo za kadenje in tintnik, gospa Zupan eno torto in g. Janko Matovič eno potvico. G. J. A. 2 steklenici „Donau-Gold“. Gosp. Josip Rože gosli. G. Jakob Perharc 4 steklenice rosolija. Gospici Marica in Dragica Gregorič 6 skudelic za kavo in 6 steklenih krožničkov. Presrečna hvala rodoljubnim darovalkam in darovateljem!

Prosimo, da vsak darovatelj ali darovalka pridene svoje ime; med darovi je še kupica za pivo brez imena darovatelja.

Volitev členov komisije za dohodninski davek v Primorju oziroma volilnih mož. Finančno ravnateljstvo v Trstu je določilo v tem oziru: volitev členov komisije in njihovih namestnikov se bode vršila za tržaški okraj

dne 12. oktobra za I. razred, dne 14. oktobra za II. razred, dne 9. oktobra za III. razred in dne 11. oktobra za IV. razred; za mestni okraj Gorica dne 8. oktobra za II., dne 2. oktobra za III., dne 5. oktobra za IV. davčno-dohodninski razred. —

Volitev volilnih mož za neposredno volitev v kmetijskem okraju goriškem, vršče se dne 6. oktobra se določa za okraj Kanalski na dan 20. t. m., Ajdovščina na dan 24. t. m. Goriška okolica 27. t. m. (III. razred); za neposredno volitev dne 7. oktobra (IV. razred) v volilnem okraju Kanalskem na dan 21. t. m. Ajdovščina 25. t. m., okolica Gorica 28. t. m. — Za neposredno volitev dne 9. oktobra v okraju Gradiškem v volilnem okraju Červinjan in Kormin se je volitev že vršila, v Gradiški tudi, v Tržiču danes (III. razred) potem za okraj volilnih mož IV. razreda v Červinjanu 21. t. m., v Gradiški 22. t. m. Tržič 23. t. m. — Za dne 14. oktobra vršče se neposredne volitve v okraju sežanskem v okraju volilnih mož Komen 5. oktobra, Sežana 6. oktobra (III. in IV. razred). —

Za na dan 11. oktobra vršče se neposredne volitve v okraju tolminskem v okraju volilnih mož Bovec dne 2. oktobra, Tolmin 8. oktobra za III. razred, 7. oktobra za IV. razred. —

Posredna volitev v trgovinskoborničnem okraju Rovinj dne 7. oktobra, v mestnem okraju Pulj 6. oktobra. (III. razred) in dne 5. oktobra (IV. razr.)

Za dne 15. oktobra vršče se volitve v okraju koperskem za okraj volilnih mož Koper dne 27. t. m., Piran 1. oktobra, Buzet 6. oktobra (III. razred) in za neposredno volitev dne 16. oktobra v volilnem okraju Koper dne 28. oktobra, Piran 2. oktobra, Buzet 7. oktobra (IV. razred.)

(Zvršetek prih.)

Pisateljski komers Naša želja, naj bi se zajedno s vseslovenskim shodom vršil tudi pisateljski kongres, se je izpolnila vsaj deloma. V okvirju zastav in dičnega zelenja, ki je krasilo središče naše Slovenije, pripravajo se v Ljubljano, ki se je pripravila za jeden najimpozantnejših politiških trenutkov našega naroda, vršil se je zajedno tudi komers slovenskih literatov, umetnikov in knjigotržcev. Na večer pred vseslovenskim shodom seslo se je lepo število slovenskih literatov in umetnikov ter knjigotržcev krasno opravljenih prostorih zgoranje kavarne „Narodnega doma“. Prišli so od vseh krajev ljubljene domovine: iz Štajerske, Koroške, Goriške in Kranjske zastopniki domačega slovstva, slikarstva, kiparstva in domače glasbe ter knjištva. Tudi nekaj dam je prišlo. Po pozdravu urednikovem „Ljublj. Zvona“ je bil izvoljen pred-

sednikom prof. Simon Rutar. Prof. Bežek je v temeljitem govoru podal one točke, radi katerih naj bi se vršil drugo leto kongres in o katerih naj bi se debatiralo in sklepalo po referatih izvoljenega kongresnega odseka.

Za tem so govorili navdušeno še mnogi drugi, med katerimi so se zlasti odlikovali dr. A. Medved, notar A. Hudovernik, dekan Vesel, učitelj Kosi, župnik Berce, Fr. Govekar, A. Zagorjan in drugi. Iz ust teh govornikov se je čulo mnogo praktičnih nasvetov glede umetnosti in koristi kongresa.

O volitvah v odbor za prireditev kongresa so bili izvoljeni z vslikom sledeči gospodje: A. Bartel, Jos. Čerin, Jak. Dimnik, A. Funtek, Al. Gangl, Evg. Gangl, Fr. Govekar, M. Hubad, V. Holz, dr. Lampe, Fr. Levec, R. Perušek, Al. Šubic, dr. Ivan Tavčar, A. Trstenjak, Mil. Zarnik in dr. Zbašnjik. Vsi ti so voljeni za centralni komite v Ljubljani. Zunanji odborniki pa so bili voljeni: gg. Ant. Askerc, V. Bežek, Andr. Gabršček, Fr. Goesti, Diag. Hribar, A. Koblar, A. Kosi, dr. Gr. Krek, Ant. Medved, Mária Nadlišek, dr. M. Murko, prof. L. Pintar, I. N. Resman, Rozman („Mir“), prof. Seidl, L. Svetec, prof. Jos. Stritar, dr. Simonič, prof. Jos. Staré, Schwendtner, Vrhovnik in Vesel. Predsednikom kongresnega odbora pa je bil izvoljen prof. Simon Rutar. Došlo je več brzojavnih in pisemenih pozdravov, ki so bili vsprejeti navdušenjem. — O tem vprašanju se bomo najbrže še pečali do sestanka kongresa, ker stvar zahteva vsestranskega razmotrivanja; to pa zato, da se na kongresu ne pozabi ničesar, kar bi bilo v hasek naši književnosti in umetnosti ter — knjižstvu. Dames je izjaviti samo to, da na Slovenskem že dolgo ni bilo tako potrebnega sestanka, nego bode ta predstoječi kongres. Saj je tako naša književnost, kakor umetnost in knjigotrštvo tako rekoč še v povojih! Da bode na kongresu poleg idealnih teženj tudi govora o materialnih grehah naše umetnosti, o tem menda pač ni dvoma. Zatorej bi ne škodovalo prav nič, ako bi oni, ki vedo kaj koristnega in pravega v tem pogledu, rabili jezik že poprej, da bode na kongresu možno sklepati tem določniši in tem hitreje in — kar je največ vredno — brez nepotrebnega iskanja po pojmih. Na delo torej!

Jesen. Kakor bi obrnil list v slikarski mapi, na katerem je bilo naslikano „poletje“, na drugo stran, kjer je naslikana „jesen“, tako naglo je nastopila prava jesen. Da, ta jesen je pokazala svoje lice mestu tržaškemu in je videti isto na vseh koncih in krajih, po vseh ulicah in trgih, kamor stopiš in koder greš. V njeni navzočnosti in pod njenim dihom pa se je tudi vse hipoma spremenilo v drugo podobo.

Perje na drevju rumeni in se suši, utrujeno od dolgega poletja pada na tla, mej tem, ko na posameznih vršičkih kostanjevih šegavo poganja blede-zelene peresje in se dviga celo kak bolehn cvet v sivo, monotono ozračje. To so ironični spomini na divno pomlad, ki pa ne premotijo čemernega šetalca, da bi se ne zavedal prav notri do kosti puste jeseni. Zato je tudi na fizijonomijah videti nekako izpremembo. Dolgočasno zevaje gleda voznik v ulici Torrente k nebu in misli, kaj bo iz tega, in na licih vsega prebivalstva se izraža zavest, da lepi, topli čas je — „preč“.

Da, proč je!

Dasi je nenavadno dolgo in nenavadno ognjevit vihtel letos svoje žezlo, kovano iz čistega solčnega zlata, njegovega vladanja je konec. Pred njegov prestol je prihrumela jesen z vsem svojim spremstvom viharjev, toče in nevihte in mu zagrnela v lice svoj mogočni: „Stoj!“

In zares, od strahu pred tem klicem zgrudil se je kralj „dolce far niente“ mrtev na tla, grom z neba mu je zazvonil svoj „memento“ in ploha jesenska ga je prišla kropit. Isti pa, ki so prišli na njegov pogreb, niso samo bogati letoviščniki, pribitevi iz senčnatih gozdov tam zunaj po sočnatih krajih širne naše domovine, marveč tudi šolska mladina je, ki caplja po ulici za svojimi italijanskimi ali poitalijančenimi učitelji z cilindrom in belo kravato, in ob strani dekel, kubaric in guvevantk.

No, konci pogreba pa smo tudi mi, zaviti v pusto fizijonomijo časniške resignacije, z filozofično maržjo v srci, ki nam nareka sledeči miserere:

Kaj pa list od tega ima,
Naj je pomlad, naj je zima?
On jednak je v jednomér:
Črno tiskan bel papir!

Strela udarila je predinočnem pri. Sv. Ivanu v hišo pri Sosiču. Škode ni bilo velike, ker razun osmojene obleke in perila ter opraskanega zidu, kar znaša okolo 50 gl., se ni zgodilo drugega. Pač pa bi utegnil imeti zlih posledic strah, ki ga je povzročila strela.

Ker so bili ljudje zbrani v kuhinji, ko je tresčilo, prestrašili so se vsi silno in 13 let staro dekletce Sosičeva, ki je bilo strela najbližje, onestvelo je in ni prišlo do zavesti vso noč in večerajšnje dopoldne; boje se za njeno življenje. Strela je švigala po vsem dolnjem delu hiše in osmodila vse, kar je bilo v dotiki z železom. Trebalojbi več strelvodov.

Toča. Tudi občino devinsko je hudo zadela elementarna katastrofa minole nedelje. Devinska občina je trpela kacijh 8000 gl. škode.

Poskušeni samomori. Danes nam je zabeležiti tri poskušene samomore. Na pokopališču pri sv. Ani je ustrelil na-se 29letni Aleksander O., trgovec z vinom. Hudo ranjenega so ga preveli v bolnico. Vzrok činu je bil baje strah pred zaporom, ker je nepošteno ravnal na škodo svojega druga v kupčiji. Drugi slučaj se je dogodil v artilerijski vojašnici, kjer je vojak Fran Kolašek istotako sprožil revolver v svoje prsa. I njega so prepeljali v vojaško bolnico. — Tretji nesrečnej je bil neki bivši poštni asistent, ki je včeraj zjutraj skočil v morje. Toda rešili so ga pravočasno in odveli v njega stanovanje.

Tudi samomorilska epidemija je znak bolnih socialnih in vzgojevalnih odnošajev sedanjih.

Poulični izgredi v Zadru. „Hrvatska Domovina“ piše, da se dogajajo od strani italijanske fakinaže po zaderskih ulicah čedalje nesramniši izgredi proti hrvatski govorečemu ljudstvu. Nedavno temu je šla po ulici četvorica hrvatski govorečih Dubrovčanov (ali naj govori Dubrovčan abesinski? Stavec.) Hkratu se je zbralo okolu njih kakih 50 italijanskih capinov, ki so navalili nanje žvižganjem in tulenjem ter sikanjem: „Alia forza assassini! al macello cavre! Cavre dei croati al pascolo!“ itd. Na enak način napadajo nedolžno šolsko dečo, ako medpotoma iz šole govori hrvatski. Da pa bi še nekako pospešila izgrede, dovolila je občinska oblast, da igra mestna godba na gospodskem trgu. Ta trg je ob takih prilikah čisto pozorišče najgusnejih izgredov. Seveda se oblast ne zveni za vse to nič, ker se njenim činiteljem še menda srce smeje na nesramnih italijanskih orgijah nasproti hrvatskemu občinstvu; saj igra občinska godba znano, hrvatski narod izvajajo „Del si“, kakor bi s tem hotela tirati provokacijo do skrajnega. Ko pa je godba igrala to pesem, krutili so besni pobalini (seveda med njimi tudi takozvani „izomikanci“) in tulili: „Viva Zara italiana! Fora i Croati!“ Ko je nedavno temu demonstracija hotela zadobiti nevarne oblike veled te pesmi, se je konečno inkomodirala oblast, da je razgnala tuleče culukaferstvo. „Hrv. Domovina“ vprašuje, kako dolgo se bode dopuščalo to anarhistično stanje v Zadru? Mi pravimo: le malce še potrpljenja, prav nič dolgo ne bode trajalo to, saj talenje samo izdaja, da greh kraju s tako kulturo.

Kraljica Margarita — polkovnica. Povodom poseta italijanskega kralja in kraljice v Homburgu je imenoval nemški cesar italijansko kraljico polkovnico 11. lovskega polka. Pri defleju koračila je kraljica Margarita roko v roki z Viljelmom II. pred polkom, ter bila navdušeno pozdravljena.

Loterijske številke, izžrebane dne 15. t. m.:
Praga 1, 43, 28, 66, 61.

Najnovejše vesti.

London 16. „Rent rjevo“ poročilo javlja: Vest, da se je na podlagi predlogov lorda Salisburyja doseglo med vladi sporazumje, se oficijelno smatra za prenegleno. Vlada ne more dati nobenih drugih zagotovil, kakor da se pogajanja vrše ugodno.
Kanea 16. Blokada trajala dalje.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je **železno vino lekarja Piccolija v Ljubljani.**
(Dunajska cesta)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica velja 1 gl., pet polliterskih steklenic 4 gl. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in v. v. v. v.
Zadnja št.: Pšenica za jesen 12.02 12.04 Pšenica za spomlad 1898 11.95 do 11.97 Oves za jesen 5.90 5.92. —
K. za jesen 8.44 8.46. Koruza za oktober 1897. 4.90 4.92
Pšenica nova od 78 kil. f. 12.40—12.45 od 78 kilo 12.50 12.55 od 80 kil. f. 12.60—12.65, od 81. kil. f. 12.65 12.70, od 82 kil. for. 12.80 12.85. Jčemen 7.10 10.—
proso 6.90 6.90
Pšenica: Slabe ponudbe dobro povpraševanje. Prodaja 25000 mt. st. Vreme: oblačno.
Vaga. Nacimtrani sladkor for. 12.25 do ——. Za notranji trgovini z Centrifugal f. 35% ——. Concasse f. 37, Cetvorni f. 37%, v glavah f. 37.50 ——.
Havre. Kava Santos good average za sept. 42.95 1. januar 43.—
Bambura. Santos good average za september 34.25, za december 35.50 za marc 36.50, za maj 37.—. mirno.

16. septembra		
	včeraj	danes
Dežavni trg v papirju	101.90	101.95
„ „ „ „ „ „ „ „	101.90	102.05
Avstrijska roba v zlaju	124.70	124.75
„ „ „ „ „ „ „ „	101.85	101.75
Kreditne akcije	362.95	359.75
London 10 let.	119.70	119.75
Napoleoni	9.58	9.52 1/2
20 mark	11.74	11.72
100 Ital. „	45.10	45.05

Rujav, pristen, naraven sladkor

dobiva se jedino v moji zalogi, katerega prodajam veliko ceneje od lanskega leta.
Priporočaje se, sem udani

Anton Godnig,
trgovec Via Nuova.

M. U. Dr. Anton Zahorský

zdravnik za ženske in porodničar,
bivši ekaterni zdravnik gynaekološke klinike profesorja dr. Pawlika in porodničarske klinike prof. dra. Rubeške v Pragi.
Ordinuje: od 9—11 dop. 2—4 pop. Za uboge zastoj od 8—9 predpoludne.
Ulica Carintia št. 8.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tissoterni ovet“ (Millefort).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za zdravljenje stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki ie zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvu za popravljanje vsakovrstnih ur. Udani **F. r i d e r i k C o l j a**, vratar hiše št. 8 via Solitario

Tiskarna Gutenberg

Aljalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežju, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, pavabi itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakturo, Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriala, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih, časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztirnega (rtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledio iz oinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst